

en saa ivrig og hidsig Modstand i dette Ting, som vi gøre, baade fra Ministeriets og fra dets Tilhængeres Side. Thi hvis det ikke var andet end dette, at vi havde nogen Tilslutning i Hovedstaden, vilde Reformpartiet og Regeringen kunne tage dette Forhold ret let. Her i Byen kunne vi jo ikke tage noget fra Regeringspartiet, det er saa umuligt som at plukke Haarene af en skaldet. Her har Reformpartiet saa godt som ingen Tilslutning, og den vilde have en meget let og behagelig Modstand at bryde, den, som lagde sin Politik an paa at undergrave Regeringspartiet og dets Politik her i København. Det er saa langt fra Tilfældet for vort Vedkommende, at vi tværtimod, støttede af særdeles stor Offervillighed fra vore Meningsfællers Side, have skabt en meget betydelig Presse ude i Landet, ikke mindre end i et Par Aar en Snes Blade, som have haft en overordentlig voksende Tilslutning ogsaa netop i den allersidste Tid. Vi have skabt en Organisation hele Landet over. Det ærede Medlem for Præstø (R. Nielsen) knurrer. Det er vist det, som den højtærede Justitsminister kalder for Løvebrøl. Jeg maa jo ogsaa have Lov til at sige „Løvebrøl“, naar Justitsministeren maa det. Det kan være, at det ærede Medlem for Præstø en skønne Dag kommer til at fornemme, at han ikke skulde have udstødt Løvebrøl mod den Presse, som det radikale Venstre oparbejdede. Det er dog muligt, at den en Dag trækker hele Skindet af ham, det politiske Skind selvfølgelig. Og saadan vil det gaa flere. Vi have netop vor Tilslutning ude i Landet, vi have vor Tilslutning i den stærkt voksende politiske Interesse hos Underklassen ude paa Landet, og særlig i Husmandsbvægelsen. Det er jo ogsaa det, som vækker den stærke Harme, den Tilslutning, det radikale Venstre har faaet hos den politisk stadig mere vaagnende Husmandsbefolkning og naturligvis ogsaa fra de mange udmærkede Venstremænd, som tilhøre andre Klasser og Dele af Befolkningen, og som vedblivende slutte sig til os, deriblandt de maaske nok i Mindretal værende, men til Gengæld politisk mest vaagne indenfor den danske Gaardmandsstand.

Jeg skal saa tillade mig at fremkomme med et Par Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Den højtærede Finansminister har sikkert beredt sine Partifæller en stor Skuffelse. Han vakte en Smule Forventning hos dem om, at naar de læste min Tale igennem, vilde de

se, at jeg havde begaaet en Regnefejl paa 5 Mill., og de have jo sikkert ogsaa læst Talen efter. Det havde møret dem ganske overordentligt, hvis jeg havde begaaet en Regnefejl, saaledes at de kunde have gaaet rundt med et Nummer af Rigsdagstidenden eller af Fortrykket og sagt: Her staar det, den Mand har regnet fejl. Ja, den Helt, der regner slet, er meget at beklage; det have vi sunget tidt for det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen). Men de Herrer ere blevne skuffede, de have kunnet gennemgaa mine Udtalelser saa nøje, de vilde, de have ikke kunnet finde nogen Regnefejl, og det skulde ogsaa være mærkeligt, om jeg skulde have regnet fejl ved at trække 27,7 Mill. fra 127 Mill., det Regnestykke er ikke saa vanskeligt, at det ikke nok kan gøres rigtigt. Nej, jeg har trukket meget rigtigt fra, og jeg har benyttet selve de Tal, Finansministeren har angivet. Jeg har endogsaa føjet mig efter Finansministeren, uagtet jeg fandt, det var en meget streng Opgørelsesmaade, naar han vilde regne 7,75 Mill. af de ekstraordinære Indtægter fuldstændig fra. Men naar man ikke regner mere end det fra -- og allerede det er meget --, kan man ikke faa et andet Resultat end det, jeg kom til.

Den højtærede Finansminister tillod sig en Spøg overfor mig, idet han gjorde den Bemærkning, at han meget beklagede, at jeg neppe vilde være i Stand til at tilsvare Staten, hvad der vilde komme til at mangle i de 110 Mill. Kr., som jeg har udtalt Formodning om, at vi vilde naa op til i Indtægter i Finansaaret 1908—09. Nej, det vilde jeg ikke være i Stand til, det vilde være uoverkommeligt, men jeg skal gøre Gengæld overfor den højtærede Finansminister. Jeg skal stille ham et Forslag, som baade han og jeg kunne opfylde, hvis den højtærede Finansminister vil acceptere det. Medens den højtærede Finansminister opgør Kassebeholdningen 1. Marts til 27 Millioner, udtalte jeg derimod det Skøn, at den vilde blive 40 Mill. Kr. Nu vil jeg stille den højtærede Finansminister det Forslag, at han tilsvare mig 1 pro mille af, hvad Kassebeholdningen 1. Marts maatte blive over de 27 Millioner, som han angiver den til, saa skal jeg tilsvare den højtærede Finansminister 1 pro mille af, hvad der maatte være under de 40 Millioner, som jeg har udtalt Formodningen om, at den vil blive. Den af os, paa hvis Side Fordelen ved Differencen kommer, kan jo saa give efter eget Skøn det derved indvundne til et eller an-